BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. kovo 18 d.*

Byloje T-94/08

Centre de coordination Carrefour SNC, įsteigtas Briuselyje (Belgija), atstovaujamas advokatų X. Clarebout ir K. Platteau,

ieškovas,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą J.-P. Keppenne,

atsakovę,

dėl 2007 m. lapkričio 13 d. Komisijos sprendimo 2008/283/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija suteikė Belgijoje įsteigtiems koordinavimo centrams, iš dalies keičiančio Sprendimą 2003/757/EB (OL L 90, 2008, p. 7), panaikinimo tiek, kiek juo nenumatytas tinkamas pereinamasis laikotarpis,

* Proceso kalba: prancūzų.

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Papasavvas (pranešėjas) ir A. Dittrich,

posėdžio sekretorė B. Pastor, kanclerio pavaduotoja,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. liepos 2 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Belgijos koordinavimo centrų apmokestinimo tvarką, kuri yra įprastai taikomos tvarkos išimtis, nustato kelis kartus papildytas ir iš dalies pakeistas 1982 m. gruodžio 30 d. Karaliaus nutarimas Nr. 187 dėl koordinavimo centrų įsteigimo (*Moniteur belge*, 1983 m. sausio 13 d., p. 502).

2 Koordinavimo centrui ši tvarka taikoma, tik jei jis iš anksto individualiai gauna Karaliaus nutarimu suteikiamą leidimą. Kad gautų tokį leidimą, centras turi priklausyti tarptautinei grupei, kurios kapitalas ir atsargos yra ne mažiau kaip vienas milijardas Belgijos frankų (BEF), o metinė grupės apyvarta ne mažesnė kaip 10 milijardų BEF. Leidžiama tik tam tikra parengiamoji, pagalbinė ir centralizavimo veikla, o finansų

sektoriaus įmonėms ši tvarka netaikoma. Baigiantis pirmiems dvejiems veiklos metams centrai turi įdarbinti Belgijoje ne mažiau kaip 10 visą darbo dieną dirbančių darbuotojų arba juos atitinkantį kitų darbuotojų skaičių.

3 Centrui suteiktas leidimas galioja dešimt metų ir gali būti pratęstas tokiam pat laikotarpiui.

4 Europos Bendrijų Komisija išnagrinėjo koordinavimo centrų apmokestinimo tvarką ją nustatant. Pirmiausia savo sprendimuose, apie kuriuos pranešė 1984 m. gegužės 16 d. ir 1987 m. kovo 9 d. laiškais, Komisija iš esmės nusprendė, kad tokia tvarka, pagrįsta fiksuotu koordinavimo centrų pajamų nustatymu, neturi pagalbos požymių.

5 1998 m. lapkričio 11 d. priėmusi Pranešimą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms (OL C 384, p. 3), Komisija pradėjo bendrą valstybių narių mokesčių teisės aktų tyrimą valstybės pagalbos taisyklių aspektu.

6 Šiomis aplinkybėmis 1999 m. vasario mėn. Komisija paprašė Belgijos valdžios institucijų tam tikros informacijos pirmiausia apie koordinavimo centrams taikomą tvarką. Belgijos valdžios institucijos atsakė 1999 m. kovo mėnesį.

7 2000 m. liepos mėn. Komisijos tarnybos informavo šias valdžios institucijas, kad ši tvarka, atrodo, yra valstybės pagalba. Siekdamos pradėti bendradarbiavimo procedūrą pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 17 straipsnio 2 dalį, Komisijos tarnybos paprašė Belgijos valdžios institucijų per vieną mėnesį pateikti savo pastabas.

8 2001 d. liepos 11 d. Komisija, remdamasi EB 88 straipsnio 1 dalimi, priėmė keturis reikalingų priemonių pasiūlymus visų pirma koordinavimo centrams taikomos tvarkos atžvilgiu. Ji pasiūlė Belgijos valdžios institucijoms priimti kelis šios tvarkos pakeitimus, kartu numatant, kad pereinamuoju laikotarpiu, kol šios priemonės bus priimtos, turintys leidimą centrai gali toliau naudotis ankstesne tvarka iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

9 Belgijos valdžios institucijoms nepriėmus Komisijos pasiūlytų reikalingų priemonių, Komisija sprendimu, apie kurį pranešė 2002 m. vasario 27 d. laišku (OL C 147, p. 2), pradėjo oficialią tyrimo procedūrą pagal Reglamento Nr. 659/1999 19 straipsnio 2 dalį. Komisija visų pirma paprašė Belgijos Karalystės pateikti savo pastabas ir visą informaciją, kuri gali būti naudinga vertinant nagrinėjamą priemonę. Ji taip pat paprašė šios valstybės narės ir suinteresuotųjų trečiųjų asmenų pateikti pastabas ir visus duomenis, kurių gali prireikti nustatant, ar asmenys, kuriems taikyta nagrinėjama tvarka, turėjo teisėtų lūkesčių, dėl kurių reikia numatyti pereinamojo laikotarpio priemones.

10 Baigdama oficialią tyrimo procedūrą, Komisija 2003 m. vasario 17 d. priėmė Sprendimą 2003/757/EB dėl pagalbos schemos, kurią Belgija įgyvendino Belgijoje įsteigtų koordinavimo centrų naudai (OL L 282, p. 25, toliau – 2003 m. Sprendimas).

11 Remiantis 2003 m. Sprendimo 1 ir 2 straipsniais:

„1 straipsnis

Dabartiniu metu Belgijoje galiojanti koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka, kurią leidžiama taikyti remiantis Karaliaus nutarimu Nr. 187, yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalbos schema.

2 straipsnis

Belgija turi panaikinti 1 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą arba pakeisti ją taip, kad ji taptų suderinama su bendrąja rinka.

Nuo pranešimo apie šį sprendimą šios tvarkos ar atskirų jos dalių taikymas nebegali būti pripažįstamas naujiems subjektams ar pratęstas atnaujinant dabartiniu metu galiojančius leidimus.

Iki 2000 m. gruodžio 31 d. leidimą gavusiems centrams galima taikyti šią tvarką, kol baigsis pranešimo apie šį sprendimą metu galiojusio individualaus leidimo terminas, bet ne ilgiau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 dienos. Remiantis antra pastraipa, jei leidimas atnaujinamas iki šios datos, leidimai naudotis šiame sprendime nurodyta pagalbos schema nebegali būti išduoti, net ir laikinai."

12 Jau 2003 m. kovo 6 d. Belgijos Karalystė tuo pačiu metu kreipėsi į Komisiją ir Tarybą, kurių paprašė „imtis reikalingų priemonių, kad koordinavimo centrų, kurių leidimo galiojimo laikas baigėsi po 2003 m. vasario 17 d., leidimas galėtų būti pratęstas iki 2005 m. gruodžio 31 dienos". 2003 m. kovo 20 d. ir gegužės 26 d. EB 88 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos pagrindu šis prašymas buvo atnaujintas.

13 2003 m. balandžio 25 d. ir 28 d. Belgijos Karalystė ir koordinavimo centrus vienijanti asociacija *Forum 187* pareiškė ieškinius, kuriais siekiama suspenduoti ir panaikinti visą 2003 m. Sprendimą ar jo dalį (bylos C-182/03 ir T-140/03, dabar – C-217/03; bylos C-182/03 R ir T-140/03 R, dabar – C-217/03 R).

14 2003 m. birželio 26 d. Nutartimi *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* (C-182/03 R ir C-217/03 R, Rink. p. I-6887; toliau – Nutartis *Forum 187*) Teisingumo Teismo pirmininkas nutarė sustabdyti 2003 m. Sprendimo vykdymą tiek, kiek juo draudžiama Belgijos Karalystei atnaujinti pranešimo apie šį sprendimą metu galiojusius koordinavimo centrų leidimus.

15 Belgijos valdžios institucijos atnaujino koordinavimo centrų leidimus, kurių galiojimo laikas baigėsi tarp 2003 m. vasario 17 d. ir 2005 m. gruodžio 31 d., kaip tai joms buvo leista Nutartimi *Forum 187*. Išskyrus keturis centrus, kuriems leidimai buvo atnaujinti neribotam terminui, šie visi leidimai, įskaitant ieškovo, *Centre de coordination Carrefour SNC*, leidimą, buvo atnaujinti laikotarpiui iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

16 2003 m. liepos 16 d. Tarybos sprendimu 2003/531/EB dėl Belgijos vyriausybės pagalbos suteikimo tam tikriems Belgijoje įsteigtiems koordinavimo centrams (OL L 184, p. 17), priimtu remiantis EB 88 straipsnio 2 dalimi, „pagalba, kurią Belgija ketina suteikti iki 2005 m. gruodžio 31 d. įmonėms, 2000 m. gruodžio 31 d. turėjusioms leidimą veikti kaip koordinavimo centrai pagal <...> Karaliaus nutarimą Nr. 187, nustojantį galioti tarp 2003 m. vasario 17 d. ir 2005 m. gruodžio 31 d.“, pripažinta suderinama su bendrąja rinka. 2003 m. rugsėjo 24 d. Komisija pareiškė ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo (byla C-399/03).

17 2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismas iš dalies panaikino 2003 m. Sprendimą tiek, kiek jis nenumato pereinamojo laikotarpio priemonių, taikytinų koordinavimo centrams, kurių prašymai dėl leidimo atnaujinimo buvo nagrinėjami pranešimo apie minėtą sprendimą dieną arba kurių leidimų galiojimas baigėsi pranešimo apie šį sprendimą dieną ar netrukus po jos (2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, toliau – Sprendimas *Forum 187*). Tą pačią dieną Teisingumo Teismas Sprendimu *Komisija prieš Tarybą* (C-399/03, Rink. p. I-5629) taip pat panaikino Sprendimą 2003/531.

18 2006 m. liepos 4 d. laišku Komisija Belgijos valdžios institucijų paprašė pateikti jai per 20 darbo dienų tam tikrą informaciją, siekdama nustatyti, kokių veiksmų reikia imtis po Sprendimo *Forum 187* priėmimo.

19 2006 m. gruodžio 27 d. Belgijos Karalystė priėmė Įstatymą dėl įvairių nuostatų (*Moniteur belge*, 2006 m. gruodžio 28 d., p. 75266, toliau – 2006 m. Įstatymas), leidžiantį iki 2010 m. gruodžio 31 d. pratęsti leidimą visiems koordinavimo centrams, kurie to paprašytų, prireikus atgaline data. Be centrų, kurių leidimai buvo atnaujinti tarp 2003 m. vasario 17 d. ir 2005 m. gruodžio 31 d., t. y. po to, kai buvo priimta Nutartis *Forum 187*, 2006 m. Įstatyme buvo numatyta, kad šia pratęsimo galimybe taip pat galės pasinaudoti centrai, kurių leidimai baigia galioti tarp 2006 m. sausio 1 d. ir 2010 m. gruodžio 31 d., ir nepatikslintas skaičius centrų, kurių leidimai baigs galioti ne vėliau kaip 2005 m. gruodžio 31 d., bet kurie iki tos dienos nebus pateikę prašymo atnaujinti leidimą. Apie šį įstatymą Komisijai pagal EB 88 straipsnio 3 dalį nebuvo pranešta, bet jo įsigaliojimas buvo susietas su sąlyga, kad Komisija turi patvirtinti, jog jam neprieštarauja.

20 Po kelių priminimų ir pasikeitimų korespondencija su Komisija Belgijos valdžios institucijos 2007 m. liepos 16 d. pateikė informaciją, kurios Komisija buvo prašiusi 2006 m. liepos 4 dieną. 2007 m. vasario 8 ir 16 d. laiškais jos pateikė papildomų paaiškinimų. Be to, Komisija ir šios valdžios institucijos buvo susitikusios tris kartus – 2007 m. vasario 5 d. ir 15 d. bei kovo 5 dieną.

21 2007 m. kovo 21 d. laišku Komisija informavo Belgijos valdžios institucijas apie savo sprendimą išplėsti 2002 m. vasario 27 d. pradėtą oficialią tyrimo procedūrą dėl koordinavimo centrams taikomos tvarkos. Šis sprendimas ir kvietimas suinteresuotiesiems asmenims pateikti savo pastabas dėl tinkamų pereinamojo laikotarpio priemonių, kurias, remdamasi Sprendimu *Forum 187*, turėjo numatyti Komisija, buvo paskelbti 2007 m. gegužės 16 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 110, p. 20).

22 Baigdama šią oficialią tyrimo procedūrą, Komisija 2007 m. lapkričio 13 d. priėmė Sprendimą 2008/283/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija suteikė Belgijoje įsteigtiems koordinavimo centrams, iš dalies keičiantį 2003 m. Sprendimą (OL L 90, 2008, p. 7, toliau – ginčijamas sprendimas).

23 Ginčijamu sprendimu visų pirma pakeičiamas 2003 m. Sprendimo 2 straipsnis, dėl to koordinavimo centrams, kurių prašymai dėl leidimo atnaujinimo buvo nagrinėjami pranešimo apie 2003 m. Sprendimą dieną arba kurių leidimų galiojimas baigėsi pranešimo apie šį sprendimą dieną ar netrukus po jos, t. y. tarp 2003 m. vasario 18 d. ir 2005 m. gruodžio 31 d., leista naudotis nagrinėjama tvarka iki 2005 m. gruodžio 31 d. ir jų leidimus leista atnaujinti iki tos pačios datos. Toliau dėl keturių centrų, kuriems leidimai buvo atnaujinti neribotam terminui po to, kai buvo priimta Nutartis *Forum 187*, ginčijamame sprendime nurodoma, kad 2003 m. liepos 16 d. Komisijos pranešimas spaudai galėjo šiems centrams sukelti teisėtų lūkesčių dėl to, jog jie gali naudotis šia tvarka iki tol, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą pagrindinėje byloje. Kadangi šis sprendimas buvo priimtas 2006 m. birželio 22 d., atsižvelgiant į mokestinį priemonės pobūdį, ginčijamu sprendimu išplečiamas naudojimasis teisėtais lūkesčiais siekiant sudaryti šiems koordinavimo centrams galimybę pasinaudoti nagrinėjama tvarka iki įprasto mokestinio laikotarpio, buvusio sprendimo priėmimo dieną, pabaigos. Galiausiai ginčijamu sprendimu 2006 m. Įstatymas pripažįstamas nesuderinamu su bendrąja rinka tiek, kiek juo siekiama koordinavimo centrams taikomą tvarką pratęsti ilgiau nei iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

24 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodyta:

„Į [2003 m.] Sprendimo <...> 2 straipsnį įterpiamas šis tekstas:

Koordinavimo centrams, kurių prašymai dėl leidimo pratęsimo nagrinėjami pranešimo apie šį sprendimą dieną arba kurių leidimų galiojimas baigėsi pranešimo apie šį sprendimą dieną arba netrukus po pranešimo apie jį, t. y. tarp šio pranešimo dienos ir 2005 m. gruodžio 31 d., koordinavimo centrų schema toliau gali būti taikoma iki

2005 m. gruodžio 31 d. Pratęsti minėtų koordinavimo centrų leidimus leidžiama ne ilgiau kaip iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.“

25 Remiantis ginčijamo sprendimo 2 straipsniu:

„Keturiems Belgijoje įsteigtiems koordinavimo centrams, kurių leidimas buvo pratęstas neribotam laikui remiantis <...> nutartimi [*Forum 187*], koordinavimo centrų schema gali būti taikoma iki įprasto 2006 m. birželio 22 d. galiojusio mokestinio laikotarpio pabaigos.“

26 Ginčijamo sprendimo 3 straipsnyje nurodyta:

„2006 m. <...> įstatymas nesuderinamas su bendrąja rinka tiek, kiek jo nuostatomis siekiama pratęsti koordinavimo centrams taikomą schemą po 2005 m. gruodžio 31 d., priimant naujus sprendimus dėl leidimo pratęsimo.

Todėl Komisija prašo Belgijos atsisakyti ketinimo įteisinti susijusias 2006 m. <...> įstatymo nuostatas.“

27 Ginčijamo sprendimo 4 straipsnyje nurodyta:

„1 straipsnis taikomas nuo 2003 m. vasario 18 dienos.“

Procesas ir šalių reikalavimai

28 2008 m. vasario 22 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovas pareiškė šį ieškinį.

29 Tą pačią dieną pateiktu atskiru dokumentu ieškovas prašė taikyti pagreitintą procedūrą pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 76a straipsnį. 2008 m. kovo 13 d., pasibaigus nustatytam terminui, Komisija pateikė savo pastabas dėl šio prašymo. 2008 m. kovo 17 d. Pirmosios instancijos teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas nutarė pridėti šias pastabas prie bylos medžiagos. 2008 m. kovo 19 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo aštuntoji kolegija atmetė prašymą taikyti pagreitintą procedūrą.

30 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nutarė pradėti žodinę proceso dalį.

31 2009 m. liepos 2 d. įvykusiame teismo posėdyje išklausyti šalių pareiškimai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

32 Per šį posėdį Komisijos paprašyta pridėti prie bylos 2008 m. gruodžio 19 d. Karaliaus nutarimą, pritaikantį mokesčių teisės aktus, susijusius su papildoma suma tais atvejais, kai tam tikri koordinavimo centrai neperveda avansinių mokėjimų arba jų perveda nepakankamai (*Moniteur belge*, 2008 m. gruodžio 30 d., p. 68976), nes ieškovas nurodė, kad tam neprieštarauja. 2009 m. liepos 3 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktu laišku Komisija atsakė į šį prašymą.

33 2009 m. liepos 13 d. žodinė proceso dalis buvo baigta.

34 Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo nenumatytas tinkamas pereinamasis laikotarpis,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

35 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną ar nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

36 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnyje nurodytą tvarką formaliai nepareikšdama prieštaravimo dėl priimtinumo, Komisija tvirtina, kad ieškinys yra nepriimtinas dėl to, kad ieškovas neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinį ir kad ginčijamas sprendimas nėra tiesiogiai su juo susijęs. Pirmiausia reikia išnagrinėti nepriimtinumo pagrindą, susijusį su suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimu.

Šalių argumentai

37 Komisija primena, kad, priėmus Nutartį *Forum 187*, Belgijos valdžios institucijos ieškovo leidimą atnaujino tik iki 2005 m. gruodžio 31 dienos. Toliau jis kelis kartus prašė pratęsti jo leidimą iki 2010 m. gruodžio 31 d., tačiau Belgijos valdžios institucijos jo prašymų nepatenkino. Komisija taip pat tvirtina, kad ieškinio pareiškimo dieną ieškovas neturėjo teisės, kuria būtų galėjęs remtis prieš Belgijos valdžios institucijas, naudotis nagrinėjama tvarka. Priešingai, atrodo, kad šios valdžios institucijos sąmoningai apribojo leidimo galiojimo terminą 2005 m. gruodžio 31 d., t. y. data, kuri atitinka ginčijamu sprendimu nustatyto pereinamojo laikotarpio pabaigą. Komisijos teigimu, savo sprendimu apribodamos leidimo galiojimo terminą, kuris niekuomet nebuvo ginčijamas Belgijos teismuose, 2005 m. gruodžio 31 d., Belgijos valdžios institucijos galutinai nustatė ieškovo padėtį.

38 Todėl ginčijamu sprendimu tik patvirtinama ieškovo teisė naudotis nagrinėjama tvarka iki minėto leidimo galiojimo termino pabaigos. Iš tiesų sprendimą dėl 2005 m. gruodžio 31 d. datos pirmiausia priėmė Belgijos valdžios institucijos, o vėliau ji buvo patvirtinta ginčijamu sprendimu. Be to, ginčijamame sprendime nustatytas pereinamasis laikotarpis taip pat grindžiamas tuo, kad visų centrų, išskyrus keturis, leidimų pratęsimas iki nustatyto termino (nors Nutartyje *Forum 187* jokio termino nenustatyta) patvirtina suvokimą, kurį Belgijos valdžios institucijos ir koordinavimo centrai turėjo apie tinkamą pereinamąjį laikotarpį. Kaip matyti iš Sprendimo 2003/531 1 konstatuojamosios dalies, šis terminas iš tiesų yra Belgijos valdžios institucijų tikslas, apie kurį pranešta Bendrijos institucijoms.

39 Dėl ieškovo argumento, kad Belgijos valdžios institucijų pasirinkimas leidimų atnaujinimą apriboti 2005 m. gruodžio 31 d. išplaukia iš siekio laikytis įsipareigojimų pagal Bendrijos teisės aktus, Komisija atkerta, jog šios institucijos pačios nusprendė apriboti ieškovo leidimą 2005 m. gruodžio 31 d. ir Bendrijos teisė jų to daryti neįpareigojo. Iš tiesų Nutartimi *Forum 187* 2003 m. Sprendimas buvo suspenduotas tiek, kiek juo draudžiama atnaujinti koordinavimo centrų leidimus nenumatant šių atnaujinimų trukmės apribojimo laiko atžvilgiu. Be to, Belgijos valdžios institucijos leidimus kai kuriems centrams atnaujino ilgesniam laikui, tačiau ieškovo atveju atsisakė tai padaryti, nors pagal minėtą nutartį galėjo.

40 Dėl ieškovo teiginio, kad, griežtai taikant Belgijos įstatymus, jis turi teisę į tai, kad jo leidimas būtų atnaujintas dešimčiai metų, Komisija atkerta, jog Sąjungos institucijoms nepriklauso išdėstyti savo nuomonės dėl Belgijos teisės aiškinimo. Tačiau netgi jei būtų turėjęs tokią teisę, Komisijos manymu, jis turėjo ja remtis teisme, ginčydamas savo leidimo galiojimo termino apribojimą, o to jis nepadarė. Komisija mano, kad jo leidimo galiojimo terminas, nepareiškus ieškinio, tapo galutinis. Be to, Komisija pažymi, kad ieškovas nepaaiškina, dėl ko šis ieškinio nepareiškimas yra, kaip jis tvirtina, nesvarbus.

41 Tokiomis aplinkybėmis Komisija mano, jog ieškovas neturi suinteresuotumo, kad ginčijamas sprendimas būtų panaikintas tiek, kiek juo nenumatomas tinkamas pereinamasis laikotarpis. Jame neįtvirtinamas joks esamas teisinis interesas ir nepateikiama jokių įrodymų, patvirtinančių, kad Belgijos valdžios institucijos turėjo ketinimų pratęsti jos leidimą ilgiau nei iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

42 Ieškovas teigia turįs atsiradusį bei šiuo metu egzistuojantį asmeninį suinteresuotumą imtis veiksmų prieš ginčijamą sprendimą.

43 Pirmiausia jis ginčija tai, kad imtis veiksmų prieš ginčijamą sprendimą gali tik tie centrai, kurie savo ieškinio pareiškimo dieną turėjo leidimą. Iš tiesų tai atimtų bet kokią galimybę pareikšti ieškinį prieš ginčijamą sprendimą. Todėl jis mano, kad ieškinio priimtinumo susiejimas su oficialaus leidimo buvimu ieškinio pareiškimo dieną, nors toks leidimas priklauso nuo ginčijamame sprendime įtvirtinto pereinamojo laikotarpio apibrėžimo, yra nereikšmingas.

44 Toliau ieškovas teigia, kad egzistuoja teisė naudotis koordinavimo centrams taikoma tvarka. Šiuo atžvilgiu jis ginčija, pirma, tai, kad leidimų galiojimo trukmės apribojimas 2005 m. gruodžio 31 d. išplaukia iš Belgijos valdžios institucijų pripažinimo, kad

pereinamasis laikotarpis, pasibaigiantis šią dieną, yra tinkamas. Iš tiesų šis apribojimas išplaukia tik iš Belgijos įsipareigojimo laikytis Sąjungos institucijų sprendimų, visų pirma 2003 m. Sprendimo ir Nutarties *Forum 187*. Ieškovo teigimu, tai, kad Belgijos valdžios institucijos jų laikėsi, negali būti naudojama kaip argumentas siekiant paneigti jo suinteresuotumą pareikšti ieškinį. Antra, ieškovas nurodo, kad nagrinėjamas apribojimas yra savavališkas Belgijos valdžios institucijų veiksmas. Šiuo atžvilgiu jis remiasi tuo, kad, priėmus Sprendimą *Forum 187*, Belgijos valdžios institucijos centrams, kuriems skirtas šis sprendimas, pasiūlė prašyti jų leidimų patvirtinimo, taip pat 2006 m. Įstatymo priėmimu ir su juo susijusiais darbais Parlamente. Net ir padarius prielaidą, kad šis apribojimas yra savavališkas, ieškovas mano, jog Karaliaus nutarimu Nr. 187, kuriuo jis grindžia savo teisę, susijusią su leidimo trukme, Belgijos valdžios institucijoms nebuvo suteikti tokie įgaliojimai.

45 Ieškovas tvirtina, kad jo suinteresuotumas pareikšti ieškinį yra siekis, kad būtų patvirtinta, jog nagrinėjama tvarka išlaikoma ir po 2005 m. gruodžio 31 d., ir siekis, kad Belgijos valdžios institucijos taikytų Karaliaus nutarimą Nr. 187. Konkrečiau kalbant, remdamasis teismų praktika, ieškovas tvirtina, kad jis gali remtis savo teisėmis Belgijos mokesčių institucijose ir pagal Karaliaus nutarimą Nr. 187 turi teisę į leidimo, pasibaigusio 2005 m. gruodžio 31 d., pratęsimą iki 2010 m. gruodžio 31 d., o tai pateisina jo suinteresuotumą pareikšti ieškinį.

46 Be to, ieškovas ginčija teiginį, kad jis nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, jog Belgijos valdžios institucijos turėjo ketinimų pratęsti jos leidimą ilgiau nei iki 2005 metų. Jis mano, kad laiškas, kurį šios valdžios institucijos jam išsiuntė 2008 m. birželio 11 d., yra toks įrodymas.

47 Galiausiai ieškovas teigia, jog negalima daryti išvadų iš to, kad Belgijos valdžios institucijos nepaprašė panaikinti ginčijamo sprendimo. Tai, kad jis nepareiškė ieškinio dėl 2004 m. birželio 10 d. Karaliaus nutarimo, neturi reikšmės šio ieškinio priimtinumui. Be to, kadangi tinkamas pereinamasis laikotarpis nebuvo pripažintas, bet koks ieškinys prieš Belgijos valdžios institucijas būtų neveiksmingas.

Bendrojo teismo vertinimas

48 Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tik tuo atveju, jei ieškovas yra suinteresuotas, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats ginčijamo akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad ieškinį pareiškęs asmuo gali turėti naudos iš bylos baigties (žr. 2007 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *EnBW Energie Baden-Württemberg prieš Komisiją*, T-387/04, Rink. p. II-1195, 96 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

49 Suinteresuotumas pareikšti ieškinį turi būti jau atsiradęs ir aktualus (1992 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *NBV ir NVB prieš Komisiją*, T-138/89, Rink. p. II-2181, 33 punktas) bei vertinamas ieškinio pareiškimo dieną (1963 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Forges de Clabecq prieš Vyriausiąją valdybą*, 14/63, Rink. p. 719, 748 ir 2001 m. balandžio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Torre ir kt. prieš Komisiją*, T-159/98, Rink. VT p. I-A-83 ir II-395, 28 punktas). Tačiau jis turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo dienos, antraip nebūtų reikalinga priimti sprendimą (2007 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją*, C-362/05 P, Rink. p. I-4333, 42 punktas ir nurodyta teismų praktika).

50 Nagrinėjamu atveju pirmiausia primintina, kad, remiantis ginčijamo sprendimo 1 straipsniu, kuriuo iš dalies keičiamas 2003 m. Sprendimo 2 straipsnis, ieškovas galėjo toliau naudotis koordinavimo centrams taikoma tvarka iki 2005 m. gruodžio 31 dienos.

51 Toliau pažymėtina, kad, priėmus Nutartį *Forum 187*, Belgijos valdžios institucijos 2004 m. birželio 10 d. Karaliaus nutarimu atnaujino ieškovo leidimą iki 2005 m.

gruodžio 31 d. ir ieškovas, nepaisant jo prašymų Belgijos valdžios institucijoms, nepasiekė, kad minėtu Karaliaus nutarimu suteikiamas leidimas būtų pratęstas ar atnaujintas.

52 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad Belgijos valdžios institucijos pačios nusprendė apriboti ieškovo leidimą 2005 m. gruodžio 31 d., nors tai daryti nebuvo įpareigotos. Iš tiesų Nutartimi *Forum 187* 2003 m. Sprendimas buvo suspenduotas tiek, kiek juo buvo uždrausta atnaujinti koordinavimo centrų leidimus nenumatant kito šių atnaujinimų trukmės termino nei nustatytas Teisingumo Teismo sprendime pagrindinėje byloje. Be to, kaip pripažino ieškovas per teismo posėdį atsakydamas į Bendrojo Teismo klausimą, Belgijos valdžios institucijos galėjo atnaujinti jo leidimą neribotam terminui, kaip buvo padaryta keturių centrų atveju, nepaisydamos to, kad leidimas, remiantis Nutartimi *Forum 187*, negalėjo būti atnaujintas ilgesniam laikotarpiui nei iki Sprendimo *Forum 187* paskelbimo. Todėl reikia atmesti ieškovo argumentus, kad Belgijos valdžios institucijų atliktas jo leidimo atnaujinimo apribojimas 2005 m. gruodžio 31 d. išplaukia iš Belgijos Karalystės įsipareigojimo laikytis Bendrijai duotų įsipareigojimų, ir argumentus, kuriais jis teigia, kad šis apribojimas yra savavališkas Belgijos valdžios institucijų veiksmas.

53 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad nuo 2005 m. gruodžio 31 d. ieškovas nebeturi pagal Belgijos teisės aktus galiojančio leidimo, taigi nebegali teisėtai naudotis koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka. Tačiau ieškovas savo ieškinyje tvirtina, kad jam po 2005 m. gruodžio 31 d. ir toliau buvo taikoma koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka, be kita ko, 2006 ir 2007 metais. Atsakydamas į Bendrojo Teismo klausimą dėl šio teiginio, ieškovas nurodė, kad šis teiginys turi būti suprantamas taip, jog ieškovas išsireikalavo, kad minėta tvarka būtų jam taikoma 2006 ir 2007 metais. Šis išsireikalavimas pasireiškė būtent tuo, kad Belgijos valdžios institucijoms buvo pateiktas prašymas patvirtinti, jog koordinavimo centro statusas išlaikomas iki 2010 m. gruodžio 31 d., tuo, kad buvo pateiktos 2006 ir 2007 metų mokesčių deklaracijos, kuriose atsispindi nagrinėjamos tvarkos taikymas, ir galiausiai tuo, kad Belgijos valdžios institucijos buvo nuolatos informuojamos apie ieškovo situaciją. Tačiau šie argumentai negali būti priimti. Iš tiesų prašymas taikyti šią tvarką neleidžia manyti, kad pagal Belgijos teisę ji toliau buvo taikoma ieškovui.

54 Tokiomis aplinkybėmis reikia manyti, kad ieškovas negali reikalauti taikyti pereinamąjį laikotarpį, kuris baigiasi vėliau nei nustatytasis ginčijamame sprendime, t. y. vėliau nei 2005 m. gruodžio 31 d., Sprendimo *Forum 187* prasme.

55 Iš tiesų pats pereinamojo laikotarpio tikslas užtikrinti perėjimą nuo vienos situacijos prie kitos, t. y. nagrinėjamu atveju perėjimą nuo situacijos, kai ieškovui taikoma koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka, prie situacijos, kai ji jam nebetaikoma. Taigi iš Sprendimo *Forum 187* (163 punktas) išplaukia, kad centrams, kuriems skirtas šis sprendimas ir kuriems priklauso ieškovas, turėjo būti taikomas protingas pereinamasis laikotarpis, kad jie galėtų prisitaikyti prie 2003 m. Sprendimo pasekmių.

56 Kadangi nuo 2005 m. gruodžio 31 d. ieškovui nebetaikoma koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka, bet kuris po šios datos esantis laikotarpis, per kurį ieškovui būtų taikoma nagrinėjama tvarka, negalėtų būti laikomas turinčiu tikslą sudaryti jam sąlygas prisitaikyti, nes jis jau yra šioje naujoje situacijoje. Todėl jei šis ieškinys būtų priimtas, ieškovui atgaline data negalėtų būti nustatytas pereinamasis laikotarpis ilgiau nei iki 2005 m. gruodžio 31 d., nes toks laikotarpis neturėtų prasmės.

57 Be to, negalėjimas taikyti, ir atgaline data, ilgesnio pereinamojo laikotarpio tuo atveju, kai centrai nebeturi galiojančio leidimo, išplaukia iš Nutarties *Forum 187*. Iš tiesų, nagrinėdamas prašymą suspenduoti 2003 m. Sprendimą, kuriuo buvo uždrausta atnaujinti kai kurių centrų leidimus, Teisingumo Teismo pirmininkas manė, kad jeigu prašymas sustabdyti vykdymą nebūtų patenkintas, ieškovų naudai priimtas sprendimas pagrindinėje byloje, kalbant apie pereinamojo laikotarpio nuostatas, iš esmės būtų neveiksmingas, nes galimos finansinės priemonės neatrodo tinkamos koordinavimo centrams skirtų teisės aktų stabilumui atkurti atgaline data (Nutarties *Forum 187* 146 punktas).

58 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad, atsižvelgiant į ieškinio, kuriuo siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo nenumatoma tinkamo pereinamojo laikotarpio, tikslą, toks minėto sprendimo panaikinimas nesuteiktų ieškovui jokios naudos.

59 Nė vienas iš ieškovo pateiktų argumentų negali paneigti pirmiau pateiktų samprotavimų.

60 Dėl ieškovo argumentų, kad jo suinteresuotumas pareikšti ieškinį yra siekis, kad būtų patvirtinta, jog nagrinėjama tvarka išlaikoma ir po 2005 m. gruodžio 31 d., ir siekis, kad Belgijos valdžios institucijos taikytų Karaliaus nutarimą Nr. 187, iš teismų praktikos aiškiai išplaukia, kad jeigu negalima atmesti galimybės, jog jei ieškinys būtų patenkintas, ieškovas galėtų pareikšti tam tikrus reikalavimus nacionalinėms institucijoms arba bent jau galėtų reikalauti išnagrinėti savo prašymą šiose institucijose, tai įrodo suinteresuotumą pareikšti ieškinį (šiuo klausimu žr. 2001 m. lapkričio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie prieš Komisiją*, T-9/98, Rink. p. II-3367, 34 ir 38 punktus ir 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Koninklijke Friesland Foods prieš Komisiją*, T-348/03, nepaskelbta Rinkinyje, 72 punktą).

61 Vis dėlto pirmiausia reikia pripažinti, kad nagrinėjamu atveju, net ir darant prielaidą, kad ieškinys bus priimtas, ieškovas negalėtų pareikšti jokių reikalavimų Belgijos valdžios institucijoms konkrečiai dėl jam taikomo pereinamojo laikotarpio, kuris yra šios bylos dalykas. Iš tiesų, kaip išplaukia iš to, kas pasakyta, Belgijos valdžios institucijos negalėtų ieškovui pratęsti, net ir atgaline data, jam nustatyto pereinamojo laikotarpio, nes jam koordinavimo centrų apmokestinimo tvarka nebetaikoma. Toliau pažymėtina, kad Teisingumo Teismas Sprendime *Forum 187* nepanaikino 2003 m. Sprendimo nuostatų, pripažįstančių šią pagalbos schemą nesuderinama su bendrąja rinka ir įpareigojančių Belgijos valdžios institucijas ją panaikinti arba pakeisti taip, kad ji taptų suderinama su bendrąja rinka. Taigi šios nuostatos veikia nuo 2003 m. Sprendimo priėmimo ir dėl to Belgijos valdžios institucijos negalėtų atnaujinti ieškovo leidimo remdamosi vien Karaliaus nutarimu Nr. 187. Be to, ginčijamo sprendimo panaikinimo

atveju būtų reikalingas naujas Komisijos sprendimas, nustatantis naują pereinamąjį laikotarpį, kuris galėtų būti taikomas centrams, nes Bendrasis Teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl panaikinimo, negali ginčijamo sprendimo pakeisti kitu sprendimu arba pakeisti to sprendimo (2000 m. gegužės 11 d. Teisingumo Teismo nutarties *Deutsche Post prieš IECC ir Komisiją*, C-428/98 P, Rink. p. I-3061, 28 punktas ir 2002 m. rugsėjo 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sgaravatti Mediterranea prieš Komisiją*, T-199/99, Rink. p. II-3731, 141 punktas).

62 Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, pirma, kad ieškovas savo suinteresuotumo pareikšti ieškinį negali grįsti Karaliaus nutarimo Nr. 187 taikymu po 2005 m. gruodžio 31 d. ir, antra, kad tai, jog Belgijos valdžios institucijos neatmetė galimybės taikyti jam nagrinėjamą tvarką po šios datos, yra nesvarbu.

63 Be to, primintina, kad ieškovas negali remtis būsimomis neaiškiomis situacijomis, kad pateisintų savo suinteresuotumą prašyti panaikinti ginčijamą aktą (žr. 2005 m. balandžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sniace prieš Komisiją*, T-141/03, Rink. p. II-1197, 26 punktą ir nurodytą teismų praktiką). Pažymėtina, kad, neatsižvelgiant į pirmiau pateiktus svarstymus, nė vienas ieškovo pateiktas įrodymas neleidžia užtikrintai nustatyti, kad ginčijamo sprendimo panaikinimo atveju Belgijos valdžios institucijos, remdamosi Karaliaus nutarimu Nr. 187, ieškovui atgaline data turėtų pratęsti leidimą ilgiau nei iki 2005 m. gruodžio 31 dienos. Konkrečiai kalbant, tai neišplaukia nei iš ieškinio prieduose pateiktų Belgijos valdžios institucijų laiškų, kuriais iš esmės tik patvirtinamas ieškovo korespondencijos gavimas, nei iš dubliko priede pateikto jų 2008 m. birželio 11 d. laiško, kuriame nurodoma, kad kol nebus priimtas galutinis sprendimas dėl šio ieškinio, Belgijos mokesčių administratorius netaikys mokesčių didinimo ir kitų administracinių sankcijų ar baudų, jeigu būtų atmestas ieškovo mokesčių deklaracijose pateiktas prašymas taikyti koordinavimo centrams skirtą tvarką. Priešingai nei teigia ieškovas, tai negali būti laikoma nuorodomis, užtikrintai ir besąlygiškai patvirtinančiomis, kad Belgijos valdžios institucijos ketino pratęsti jo leidimą ilgiau nei iki 2005 m. gruodžio 31 dienos. Tai, kad Belgijos valdžios institucijos už 2006 ir 2007 mokestinius metus apmokestino taikydamos įprastą mokesčių tvarką, iš tiesų parodo, kad yra priešingai.

64 Dėl 2006 m. Įstatymo pažymėtina, kad jis bet kuriuo atveju negali pateisinti ieškovo suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Iš tiesų šio įstatymo nuostatos dėl koordinavimo centrų apmokestinimo tvarkos neįsigaliojo. Iš tikrųjų jų įsigaliojimo data, remiantis įstatymo 298 straipsniu, turėjo būti nustatyta Ministrų Taryboje apsvarstytu Karaliaus nutarimu, kuris nebuvo priimtas. Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 18 konstatuojamosios dalies, Belgijos valdžios institucijos šį įsigaliojimą iš tiesų susiejo su sąlyga, kad Komisija turi patvirtinti, jog jam neprieštarauja. Ginčijamo sprendimo 3 straipsnyje nurodyta, kad 2006 m. Įstatymas nesuderinamas su bendrąja rinka tiek, kiek jo nuostatomis siekiama pratęsti koordinavimo centrams taikomą schemą po 2005 m. gruodžio 31 d., priimant naujus sprendimus dėl leidimo pratęsimo. Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad, kaip matyti iš 2008 m. gruodžio 19 d. Karaliaus nutarimo 6 konstatuojamosios dalies, Belgijos valdžios institucijos „sutiko su (ginčijamu) sprendimu neleisti įsigalioti (2006 m. Įstatymui)“ tiek, kiek jis susijęs su koordinavimo centrams taikoma tvarka, ir apie tai informavo atitinkamus mokesčių mokėtojus. Tai reiškia, kad Belgijos valdžios institucijos neketina leisti įsigalioti šiam įstatymui. Beje, pažymėtina, kad ieškovas aiškiai neginčija ginčijamo sprendimo tiek, kiek jis susijęs su 2006 m. Įstatymu, ir per teismo posėdį patvirtino, kad jam nebūtina remtis šiuo įstatymu.

65 Galiausiai reikia atmesti ieškovo argumentus, grindžiamus tuo, kad ieškinio priimtinumas negali būti siejamas su leidimo buvimu ieškinio pareiškimo dieną, nors toks leidimas priklauso nuo ginčijamame sprendime įtvirtinto pereinamojo laikotarpio apibrėžimo. Iš tiesų, kaip matyti iš to, kas pasakyta, data, kurią ieškovas nustojo naudotis galiojančiu leidimu ir dėl to kurią jis turėjo būti priėmęs būtinas pritaikymo priemones, pirma, buvo nustatyta vienų Belgijos valdžios institucijų, o ne ginčijamu sprendimu. Be to, šio ieškinio priimtinumas priklauso nuo ieškovo suinteresuotumo pareikšti ieškinį buvimo, o ne galiojančio leidimo buvimo pareiškiant ieškinį, net jei ši aplinkybė ir gali turėti įtakos nagrinėjant suinteresuotumą pareikšti ieškinį.

66 Atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta, reikia konstatuoti, kad ieškovas neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

67 Tad ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas ir nebūtina nagrinėti Komisijos nurodyto nepriimtinumo pagrindo, grindžiamo tiesioginės sąsajos su ieškovu nebuvimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

68 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi šioje byloje ieškovas pralaimėjo, jis turi padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

2. ***Centre de coordination Carrefour SNC*** **padengia bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Paskelbta 2010 m. kovo 18 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.